

Την αγαπητή κ. Φώτου είχα την ευκαιρία να την γνωρίσω συγγραφικά για πρώτη φορά μέσα από το βιβλίο της «Το Δάκρυ Του Κρίνου», το έργο της το οποίο με "μάγεψε" πραγματικά και με έπεισε να την ακολουθώ σε κάθε συγγραφικό της πόνημα. Έκτοτε, αν και ακόμα δεν έχω καταφέρει να διαβάσω όλα τα μυθιστορήματά της, ακολούθησε η ανάγνωση των συγκλονιστικών «Σβησμένων Φεγγαριών», του εκπληκτικού, αλησμόνητου «Διωρόφου Της Τοιμοσκή» και, πολύ πρόσφατα, του πιο νέου της βιβλίου, που κυκλοφορεί όπως όλα τα έργα της από τις εκδόσεις Ψυχογιός, με τίτλο «Στης Καρδιάς Του Ίσκιο». Όπως αναμενόταν αγάπησα και αυτό το νέο, συναρπαστικό μυθιστόρημά της και με αφορμή την έκδοσή του της ζήτησα να απαντήσει το ερωτηματολόγιο των «Φίλων Της Λογοτεχνίας». Ευχαριστώ θερμά την εξαιρετική συγγραφέα για τον χρόνο που διέθεσε ώστε να μας εκθέσει τις απόψεις της για τη Λογοτεχνία, την συγγραφή και όχι μόνο, της εύχομαι ολόψυχα καλή επιτυχία στο νέο μυθιστόρημά της αλλά και στο σύνολο του έργου της και σας προσκαλώ να διαβάσετε τις απαντήσεις της, ώστε να γνωρίσετε κι εσείς λίγο καλύτερα την αγαπητή Γιώτα Φώτου!

1) Αγαπητή κ. Φώτου, τις θερμές μας ευχές για το νέο, εκπληκτικό μυθιστόρημά σας που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός, με τίτλο «Στης Καρδιάς Του Ίσκιο». Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Σας ευχαριστώ θερμά για όλα. Η αλήθεια είναι ότι δεν είχα από μικρή το όνειρο να γίνω συγγραφέας. Δασκάλα ήθελα να γίνω και έγινα και οι σπουδές που ακολούθησαν μετά το πρώτο μου πτυχίο πάλι με τα παιδαγωγικά είχαν σχέση. Μπήκα στη λογοτεχνία όταν με έπεισαν οι δικοί μου πως οι ιστορίες που έλεγα μέσα στην τάξη, ώστε να κάνω πιο εποπτική τη διδασκαλία, θα μπορούσαν να εκδοθούν. Άρχισα λοιπόν με παιδική λογοτεχνία. Αργότερα έγραψα για ενήλικες.

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και κάθε χαρακτήρα και πόσο δύσκολο είναι να σταχυολογήσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, όταν αυτές απαιτούνται, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας;

Την έμπνευση την αντλώ από όσα καλλιεργούνται μέσα μου καθώς παρατηρώ όσα συμβαίνουν γύρω μου. Είναι περίεργη και συγχρόνως μαγική η διαδρομή που γίνεται ανάμεσα στο ερέθισμα και την έμπνευση. Μπορεί να σε οδηγήσει σε απρόσμενα

μονοπάτια. Πάντα υπάρχει πραγματολογική έρευνα. Είναι απαιτητική αλλά απαραίτητη.

3) Συνήθως, οι περισσότεροι συγγραφείς είτε έχουν σπουδάσει κάποιο αντικείμενο, είτε ασκούν ως επάγγελμα κάτι εντελώς διαφορετικό από την συγγραφική τους ιδιότητα. Θα θέλατε να μας μιλήσετε σχετικά με αυτό και να μας πείτε πόσο αρμονικός είναι ο συνδυασμός όλων αυτών και κατά πόσο αλληλοεπηρεάζονται οι επιμέρους ιδιότητές σας;

Όπως ανέφερα ήμουν εκπαιδευτικός. Πρόσφατα έχω συνταξιοδοτηθεί. Έβλεπα τη συγγραφή παιδικών βιβλίων σαν επέκταση του εκπαιδευτικού μου έργου. Υπήρχε θετική αλληλεπίδραση. Τα βιβλία με βοηθούσαν στο παιδαγωγικό μου έργο και η δουλειά μου εξασφάλιζε υπόβαθρο και κίνητρα για να γράψω.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ στα βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Εάν έχει συμβεί αυτό ποτέ, πόσο ανώδυνη, ή επώδυνη ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά;

Σίγουρα κάποια βιώματα, ακόμα και ασυνείδητα, έχουν περάσει στα βιβλία μου. Δεν ήταν από αυτά που όρισαν την προσωπική μου πορεία. Ήταν ανώδυνα, ίσως ασήμαντα γεγονότα που έδεναν με την εκάστοτε μυθοπλασία. Νομίζω ότι αυτό συμβαίνει στον κάθε συγγραφέα. Ωστόσο, στο βιβλίο *«Τα βιολιά της χαράδρας»* παρουσίασα την ιστορία της τοπικής κοινωνίας των προγόνων μου. Ίσως δεν αποτελούσε προσωπικό βίωμα με τη στενή έννοια αφού χρονικά το βιβλίο ήταν τοποθετημένο πολύ πριν τη δική μου γέννηση, αλλά με αφορούσε. Η συγγραφή εκείνου του βιβλίου μου άφησε ένα λυτρωτικό συναίσθημα. Ήταν σα να βγήκαν σκιές από εμπρός μου και πλέον έβλεπα ανοικτό ορίζοντα. Εξάλλου για το λόγο αυτό το έγραψα. Οι ρίζες του καθενός ορίζουν τη ζωή του.

5) Στο νέο σας μυθιστόρημα, όπως και στο εξαιρετικό προηγούμενο βιβλίο σας με τίτλο *«Το Διώροφο Της Τσιμισκή»*, συνδυάζετε την ευρηματική μυθοπλασία με ατόφια ιστορικά γεγονότα. Ποιά θεωρείτε ως την πιο σημαντική, ίσως και ανεξάντλητη, "πηγή ιδεών" για έναν συγγραφέα;

Η Ιστορία σαφώς είναι ανεξάντλητη πηγή ιδεών. Θα σας εκπλήξω, όμως, λέγοντας ότι η αφορμή τόσο για το βιβλίο *«Στης καρυδιάς του ίσκιου»*, όσο και για *«Το διώροφο της Τσιμισκή»* βρίσκεται στο παρόν. Ξεκίνησα από σύγχρονους προβληματισμούς για τους οποίους η Ιστορία έχει απαντήσεις.

6) Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο, η φαντασία και οι εμπειρίες του συγγραφέα;

Η επιστήμη, η όποια επιστήμη, βοηθά αφού οδηγεί στην καλλιέργεια του ατόμου. Αυτή η απαραίτητη για μένα καλλιέργεια του συγγραφέα μπορεί να προκύψει επίσης από προσωπικές ανησυχίες ή από την ανάγνωση. Ένας συγγραφέας πρέπει πρώτα να είναι αναγνώστης. Αυτό το θεωρώ απαραίτητο. Δυστυχώς έχω δει άτομα που γράφουν κάποια στιγμή στη ζωή τους χωρίς να γνωρίζουν τίποτα από λογοτεχνία. Όχι, το ένστικτο δεν αρκεί, ούτε οι εμπειρίες. Το λογοτεχνικό κείμενο δεν είναι απλά ένα προσωπικό ημερολόγιο, είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο και σοβαρότερο.

7) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Είναι μια ερώτηση στην οποία πάντα δυσκολεύομαι να απαντήσω αφού ποτέ δεν είναι ξεκάθαρη σε μένα η διαδρομή των συνειρμών μου προς τα πίσω. Μέσα στο συγγραφέα συνελεύεται μια συνεχής διεργασία που έχει σχέση με προσλαμβανόμενα ερεθίσματα, με ιδέες που καλλιεργούνται για χρόνια, με θέματα που τον απασχολούν. Για να δώσουν όλα αυτά την αφορμή για ένα βιβλίο απαιτείται εκείνη η μαγική στιγμή της έμπνευσης, το "κλικ" που ποτέ δεν έρχεται προγραμματισμένα ή κατόπιν συνειδητής απόφασης, αλλά τον επισκέπτεται εκεί που δεν το περιμένει. Είναι η στιγμή που μέσα του γεννιέται η πλοκή, οι ήρωες έτσι ώστε να αρχίσει το ταξίδι της συγγραφής. Από εκεί και μετά, εγώ προσωπικά, έχω κάποιες εμμονές και συνήθειες. Γράφω συνήθως τις πρώτες πρωινές ώρες και πάντα σε συγκεκριμένη θέση.

8) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο γνώμη και αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα την άποψη κάποιου οικείου σας προσώπου την κρίση του οποίου εμπιστεύεστε;

Δε θέλω να μπλέκω πολλούς, με αποπροσανατολίζουν. Όμως πάντα δίνω το κείμενο στην αδερφή μου. Εκείνη αφενός παίρνει τη ματιά του αναγνώστη και αφετέρου είναι πλέον αρκετά εξοικειωμένη με τα γραπτά μου ώστε να μπαίνει στη δική μου σκέψη.

9) Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για το νέο σας βιβλίο και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" που σας οδήγησε στη συγγραφή του;

Ο βαρύς ίσκιος της καρυδιάς για μένα συμβολίζει το βαρύ ίσκιο που υπάρχει στη ζωή κάποιων ανθρώπων. Το βιβλίο περιγράφει τον πολυκύμαντο έρωτα της Θάλειας και του Δημοσθένη, όπως επίσης και τη ζωή των οικογενειών τους σε βάθος χρόνου. Μέσα στο κείμενο πέρα από τα ιστορικά γεγονότα και τη νοοτροπία της κλειστής κοινωνίας που σημάδεψαν τη ζωή των ηρώων (η μυθοπλασία αναφέρεται στην περιοχή της ορεινής Ευρυτανίας κατά το πρώτο μισό του προηγούμενου αιώνα), περιγράφονται τα αίτια της μετανάστευσης αλλά και η ζωή των μεταναστών στο Τορόντο του Καναδά.

Η σκέψη μου, για να γίνει αυτό το βιβλίο, ξεκίνησε από όσα συμβαίνουν σήμερα στη χώρα μας. Μετά θέλησα να δω ποια είναι η διαδρομή που μας περιμένει στο μέλλον, το δικό μας μέλλον κι έτσι πήγα πίσω προσπαθώντας να εξετάσω τα αίτια σε βάθος, να αντιπαραβάλω καταστάσεις. Σταμάτησα στις δυσκολίες εκείνης της εποχής, τα ιστορικά και πολιτικά γεγονότα, την τότε μετανάστευση, σε συμπεριφορές ατόμων. Έδειχναν τόσο επίκαιρα. Έκανα μια κοινωνική ιστορία με ιστορικό υπόβαθρο θέλοντας να πω ότι πολλοί βρέθηκαν σε ακόμα χειρότερη από τη δική μας θέση. Οι ήρωές μου είναι άτομα που παλεύουν, κάνουν σοβαρά λάθη, πέφτουν, ξανασηκώνονται, προσπαθούν μέσα σε σκληρά χρόνια. Η μοίρα, το κράτος, ακόμα και ο έρωτας μπορεί να βάζουν σκιές στο δρόμο κάποιων ανθρώπων σε όλες τις εποχές, ωστόσο το ζητούμενο είναι οι επιλογές του καθενός, ο προσωπικός του αγώνας.

10) Η συγγραφέας Γιώτα Φώτου βρίσκει το χρόνο να διαβάζει για δική της ευχαρίστηση και όχι μόνο για έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο της; Εφόσον συμβαίνει αυτό, ποιό είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστρια και γιατί;

Ναι, βέβαια. Από παιδί διάβαζα πολύ και διαβάζω πολύ. Παρά το γεγονός των πολλών υποχρεώσεων (οι ρόλοι στη ζωή μου είναι πολλοί, δεν έχω μόνο αυτόν του συγγραφέα), βρίσκω πάντα χρόνο για διάβασμα. Διαβάζω πολλών ειδών λογοτεχνικά βιβλία. Με έλκουν κυρίως αυτά του μαγικού ρεαλισμού. Το θέλω το παραμύθι, μου δίνει τη δυνατότητα να κάνω τη δική μου μοναδική αποκρυπτογράφηση, αυτή που εγώ έχω ανάγκη.

11) Θυμάστε το πρώτο σας ανάγνωσμα το οποίο σας "παρέσυρε" στον κόσμο της λογοτεχνίας; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους ομότεχνούς σας, έλληνες ή ξένους, σύγχρονους ή κλασσικούς, στο δικό σας τρόπο γραφής, ύφους ή θεματολογίας;

Σίγουρα έχω δεχτεί επιρροές. Ασυνείδητα έγινε αυτό. Προσπαθώ, όμως, όταν συνειδητοποιώ κάποια στοιχεία που παραπέμπουν σε άλλα βιβλία, σε άλλους συγγραφείς, να φύγω από αυτά, να κρατήσω το δικό μου προσωπικό ύφος. Ένα βιβλίο για να θεωρηθεί επιτυχημένο πρέπει να διακατέχεται από πρωτοτυπία. Αυτό είναι το ζητούμενο και είναι δύσκολος στόχος. Διάβαζα από πολύ μικρή λογοτεχνία – αυτό το γεγονός οφείλεται στον πατέρα μου. Το πρώτο βιβλίο που θυμάμαι ότι με έκανε να καταλάβω τι ακριβώς είναι η λογοτεχνία είναι *«Το γιούσουρι»* του Καρκαβίτσα. Ήμουν πολύ μικρή, ίσως μικρότερη από δέκα χρονών.

12) Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει, το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε, ή ονειρεύεστε να έχετε συγγράψει εσείς;

Είναι τόσα πολλά τα βιβλία και τόσοι πολλοί οι συγγραφείς έλληνες και ξένοι που δεν μπορώ να επιλέξω. Πολλούς αγάπησα και θαύμασα αλλά δε ζήλεψα κανένα βιβλίο. Ήταν ανώφελο. Ο κάθε συγγραφέας είναι μοναδικός. Ακόμα και να το ήθελα δε θα μπορούσα να γράψω κάτι που έγραψε κάποιος άλλος. Είμαι ένας διαφορετικός άνθρωπος με διαφορετικά βιώματα, διαφορετικές ανάγκες, διαφορετικό τρόπο σκέψης και έκφρασης.

13) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες και τις τοποθεσίες τις οποίες, τυχόν, περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας; Είναι απαραίτητο κάτι τέτοιο, απλά και μόνο, για την "διεύρυση των οριζόντων" του;

Ναι, το θεωρώ απαραίτητο. Έχω κάνει ταξίδια για τις ανάγκες της συγγραφής. Εξάλλου, μου αρέσουν τα ταξίδια. Εδώ να αναφέρω ότι κάποιες φορές έτυχε να με βρει η έμπνευση μέσα σε ένα τρένο ή στο τιμόνι. Ωστόσο, πραγματικά δεν είναι πάντα εφικτό να επισκεφτώ τον τόπο που η μυθοπλασία με αναγκάζει να περιγράψω. Ο κάθε ήρωας έχει άλλη πορεία, άλλη ζωή που δεν μπορεί να συναντηθεί πάντα με αυτή του συγγραφέα. Σε εκείνη την περίπτωση ο συγγραφέας πρέπει να μπει στην καθημερινότητα του ήρωα μέσα από άλλους δρόμους: διαβάσματα, εικόνες, βίντεο, ταινίες, ιστορικές αναφορές, πραγματολογική έρευνα.

14) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να "πειραματίζεται" θεματολογικά, ρισκάροντας το υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Ένας εν δυνάμει συγγραφέας δε φοβάται τις προκλήσεις. Εξάλλου έρχεται η στιγμή που νοιώθει την ανάγκη να γράψει κάτι διαφορετικό. Όταν γράφω δε σκέφτομαι την εμπορικότητα. Αυτό που οδηγεί την "πένα" είναι κυρίως αυτό που βγαίνει από τα βάθη της ψυχής κι όχι από τη λογική και τη σκοπιμότητα.

15) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφείλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "αφυπνίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι απλά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιο είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Η λογοτεχνική ανάγνωση είναι ψυχαγωγία αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Προσωπικός μου στόχος είναι να δώσω ερεθίσματα στον αναγνώστη ώστε να εξελίξει τη μυθοπλασία, να την πάει πιο πέρα από εκεί που την έφτασα εγώ βάζοντας μέσα τον

ίδιο του τον εαυτό. Αυτό προϋποθέτει ένα ανοιχτό κείμενο που αποκωδικοποιείται με διαφορετικούς τρόπους. Αυτό είναι λογοτεχνία. Θεωρώ ότι απευθύνομαι στο μέσο αναγνώστη. Τα βιβλία μου μπορούν να διαβαστούν από πολλούς. Η ερμηνεία όσων γράφω εξαρτάται από τη δική τους αναγνωστική εμπειρία. Κάποιοι θα δουν πίσω από το κείμενο, κάποιοι άλλοι θα σταθούν απλά στο προφανές. Δεν έχει σημασία, αρκεί να καλύψουν τις ανάγκες τους.

16) Θεωρείτε πως η σύγχρονη πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για έναν συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας; Ή μήπως το ζητούμενο από τους αναγνώστες είναι ακριβώς η "φυγή" από αυτήν την ζοφερή πραγματικότητα;

Είναι πολλοί οι λόγοι για τους οποίους ένας αναγνώστης διαβάσει. Κάποιοι θέλουν πραγματικά να ξεφύγουν, κάποιοι άλλοι να καταλάβουν. Η λογοτεχνία εξασφαλίζει δυνατότητα ενδοσκόπησης και κατανόησης όσων συμβαίνουν γύρω μας αρκεί ο αναγνώστης να είναι μυημένος. Η σύγχρονη πραγματικότητα δίνει πολλές αφορμές στους συγγραφείς. Είναι άπειρα τα βιβλία που αντλούν τη θεματολογία τους από αυτή. Ακόμα μπορεί, όπως προείπα, να τους στείλει σε δρόμους του παρελθόντος.

17) Στην σύγχρονη πραγματικότητα και στην εποχή της άκρατης τεχνολογίας ποιά θεωρείτε πως είναι η θέση του λογοτεχνικού βιβλίου; Περνάει τελικά το βιβλίο κρίση στη χώρα μας ή διεθνώς και τί θα μπορούσαμε να κάνουμε ώστε να γίνει πιο προσιτό στο αναγνωστικό κοινό και ιδιαίτερα στους νέους;

Ήδη νομίζω ότι οι περισσότεροι εκδοτικοί οίκοι έχουν ρίξει τις τιμές λαμβάνοντας υπόψη τη δεδομένη κρίση που περνά το βιβλίο σήμερα. Δεν είναι λογική αυτή η κρίση του βιβλίου. Ο άνθρωπος στα δύσκολα στρέφεται στον πολιτισμό, ψάχνει διέξοδο στη λογοτεχνία. Στην Ελλάδα αυτή η κρίση οφείλεται στο γεγονός ότι οι περισσότεροι αναγνώστες ήταν περιστασιακοί. Αυτοί σταμάτησαν να διαβάζουν. Θα προτιμήσουν να δώσουν τα 15 ευρώ για μανικιούρ παρά για να ένα βιβλίο. Οι συνειδητοί αναγνώστες θα αγοράσουν βιβλία γιατί τα έχουν ανάγκη. Ψάχνουν μέσα σ' αυτά διεξόδους, ανοιχτά παράθυρα, ενδοσκόπηση, δρόμους για το όνειρο, καλάρωση, ψυχαγωγία. Δυστυχώς, οι συνειδητοί αναγνώστες δεν είναι πολλοί στη χώρα μας.

18) Είχατε κάποιους "ενδοιασμούς" όταν αποφασίσατε να δώσετε το πρώτο σας βιβλίο προς έκδοση; Αγוניούσατε ως προς την αποδοχή που θα τύχαινε αυτό από το αναγνωστικό κοινό; Η θεματολογία των βιβλίων σας, πιστεύετε πως παίζει τον δικό της ρόλο στην αποδοχή αυτή;

Πάντα έχω ενδοιασμούς. Ακόμα και τώρα που κυκλοφορούν 21 βιβλία μου, εκ των οποίων κάποια παιδικά έχουν πάρει σημαντικές διακρίσεις, ενώ αυτά των ενηλίκων έχουν αποκτήσει έναν μεγάλο αριθμό φανατικών αναγνωστών που με ακολουθούν

πιστά. Οι ενδιασμοί εντείνουν την υπευθυνότητα για κάθε νέα προσπάθεια. Η θεματολογία παίζει ρόλο (ανάμεσα σε πολλά άλλα) στην αποδοχή του αναγνωστικού κοινού, αν και πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι δεν επιλέγω εγώ τη θεματολογία, εκείνη με επιλέγει.

19) Εσείς, με την έως τώρα πείρα σας στον χώρο της συγγραφής, τι θα συμβουλευάτε όλους τους νέους επίδοξους συγγραφείς, που ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και, ιδιαίτερα, εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Η συγγραφή είναι μια μοναχική και ιδιαίτερα απαιτητική διαδρομή. Κάποιες φορές μπορεί να γίνει και επώδυνη. Θα συμβούλευα πρωτίστως να κοιτάζουν βαθιά μέσα τους, να αξιολογήσουν τις δυνάμεις τους κι από εκεί και πέρα απαραίτητα θεωρώ την επιμονή και την υπομονή. Ένα καλό έργο θα βρει αργά ή γρήγορα τον εκδότη του.

20) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα σας τα βιβλία και ειδικότερα, στο νέο μυθιστόρημά σας «Στης Καρυδιάς Του Ίσκιο», και να σας ρωτήσω για τα άμεσα συγγραφικά σας σχέδια. Τι να περιμένουμε από εσάς στο μέλλον;

Δουλεύω πολύ σκληρά τον τελευταίο καιρό με ένα εντελώς διαφορετικό είδος γραφής. Δε θα ήθελα να μιλήσω ακόμα γιατί κατά κάποιον τρόπο πειραματίζομαι, δεν ξέρω αν θα καταλήξει εκεί που θέλω (οι ενδιασμοί που προαναφέραμε). Ωστόσο ελπίζω να σας εκπλήξω ευχάριστα.

Σας ευχαριστώ θερμά για τη φιλοξενία όπως επίσης και για τις ευχές.

Βιογραφία Γιώτας Φώτου:

Η ΓΙΩΤΑ ΦΩΤΟΥ γεννήθηκε στο Δροσάτο Καρδίτσας και μεγάλωσε στη Λάρισα, όπου σπούδασε αρχικά στην Παιδαγωγική Ακαδημία. Στη συνέχεια συμπλήρωσε τις σπουδές της στο ΑΠΘ και στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Εργάστηκε ως Σχολική Σύμβουλος στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Είναι παντρεμένη και μητέρα τριών παιδιών. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν έξι μυθιστορήματά της για ενηλίκους, καθώς και δεκατρία βιβλία της για παιδιά. Συνολικά κυκλοφορούν περισσότερα από 60.000 αντίτυπα των βιβλίων της.

Περισσότερες πληροφορίες για το συνολικό συγγραφικό έργο της Γιώτας Φώτου στο επίσημο προφίλ της στο site των εκδόσεων Ψυχογιός:

<http://www.psichogios.gr/site/Authors/show/353/giwta-fwtoy>

Εργογραφία Ενηλίκων Γιώτας Φώτου:

«ΣΤΗΣ ΚΑΡΥΔΙΑΣ ΤΟΝ ΙΣΚΙΟ» (2017)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 384

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Πικρό δέντρο η καρυδιά. Βαρύς ο ίσκιος της. Αν κάποιος χαλαρώσει κάτω από αυτόν, κινδυνεύει να καθεί.

Η Θάλεια Λυμπέρη και ο Δημοσθένης Ταρούσης, παιδιά ακόμα, συναντιούνται κάτω από μια καρυδιά, σε ένα ορεινό χωριό της Ευρυτανίας. Οι οικογένειές τους, το κράτος και η μοίρα έχουν κληροδοτήσει και στους δυο ασήκωτο φορτίο. Απελπισμένοι και βλέποντας τα όνειρά τους να πνίγονται, κάνουν λανθασμένες επιλογές, φτάνοντας στην άκρη του γκρεμού. Θα ξαναβρεθούν, ενήλικοι πλέον, στο Τορόντο του Καναδά, έχοντας επάνω του ο καθένας βαθιές πληγές που δύσκολα μπορούν να σβήσουν.

Ένα ταξίδι στα δύσκολα χρόνια 1908-1958, μέσα από τα οποία έρχονται στο φως κοινωνικές και πολιτικές αναταράξεις, οι πόλεμοι, η Κατοχή, ο Εμφύλιος, ο αγώνας για επιβίωση σε απομονωμένες περιοχές της χώρας και η νοοτροπία των κατοίκων τους, η μετανάστευση αλλά και τα προβλήματά της μέσα από τη συγκλονιστική πορεία δύο οικογενειών και την ανατρεπτική ιστορία μιας λαβωμένης αγάπης.»

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στους «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ στον ακόλουθο σύνδεσμο:

https://filoithslogotexnias.blogspot.gr/2017/07/blog-post_13.html

«ΤΟ ΔΙΩΡΟΦΟ ΤΗΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ» (2015)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 376

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Μια γυναίκα που βρίσκεται μέσα σε μια μακροχρόνια, αδιέξοδη σχέση, ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας που κρατά κρυμμένα μυστικά, μια νύφη που φεύγει από τον ίδιο της τον γάμο αμέσως μετά τον γαμήλιο χορό και μια υπερήλικη που έχει οικειοποιηθεί ένα ξένο όνομα συναντιούνται κάτω από ένα περίεργο παιχνίδι της μοίρας κι αποφασίζουν να ξεκαθαρίσουν μια παλιά ιστορία. Έτσι έρχονται στο προσκήνιο γεγονότα που στιγμάτισαν για πάντα την ιστορία της ανθρωπότητας, δύσκολες εποχές και συνταρακτικές προσωπικές ιστορίες, γεμάτες πόνο και ξεριζωμό, ανάρμοστους έρωτες και προδοσίες, ελπίδες κι αγώνες για επιβίωση. Συνδεδειγμένος κρίκος όλων η Θεσσαλονίκη κι ένα διώροφο σπίτι στην Τσιμισκή.

Η Μικρασιατική Καταστροφή, ο διωγμός των Ποντίων κι αργότερα ο τραγικός αφανισμός των εβραίων της Θεσσαλονίκης στήνουν τον καμβά πάνω στον οποίο η Γιώτα Φώτου πλέκει μια συγκλονιστική ιστορία γεμάτη ανθρώπινα πάθη, μεγάλες αλήθειες κι απρόσμενες ανατροπές.»

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στους «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ στον ακόλουθο σύνδεσμο:

<http://filoithslogotexnias.blogspot.gr/2016/10/blog-post.html>

«ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ» (2013)

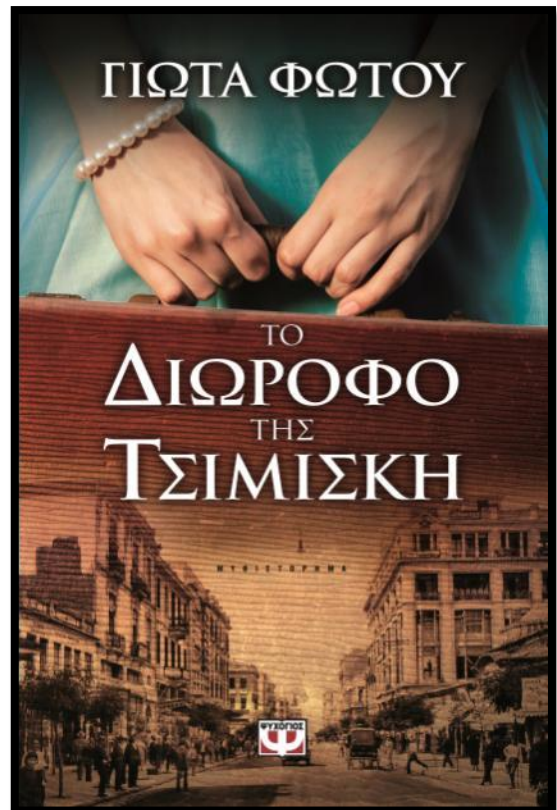
Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 392

Τιμή: 11,62 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Ο αξιωματικός του τσαρικού στρατού Αλέξιος Αλμαντάς έρχεται να εγκατασταθεί στο κτήμα του πατέρα του στη Θεσσαλία κουβαλώντας στις

αποσκευές του μυστικά, πίκρα και ενοχές. Εκεί γνωρίζει και παντρεύεται την πανέμορφη Βικτωρία Μάλφα, κόρη κολίγου που αγωνίζεται να ξεφύγει από την ανέχεια. Ο γάμος αυτός γκρεμίζει τα όνειρα του νεαρού αγρότη Σταύρου Δερματά και τον αναγκάζει να καταφύγει στα ληστοκρατούμενα βουνά, για να επιστρέψει τρία χρόνια αργότερα αποφασισμένος να διεκδικήσει την καρδιά της αγαπημένης του. Δυο άντρες που συγκρούονται και φτάνουν στα άκρα. Μια γυναίκα που παραπαίει δικασμένη ανάμεσά τους. Ένα ερωτικό τρίγωνο με καταστροφικές συνέπειες. Ποιος είναι το θύμα και ποιος ο θύτης; Ποιος πληρώνει τελικά το τίμημα της προδοσίας; Από την Αγία Πετρούπολη της πρώτης ρώσικης επανάστασης μέχρι το κοσμοπολίτικο Παρίσι και από τη Θεσσαλία των αγροτικών αναταραχών μέχρι την Αθήνα του 1910, το μυθιστόρημα της Γιώτας Φώτου δείχνει ότι τα πάθη και οι κοινωνικές ανισότητες ορίζουν παντού και πάντοτε τις ζωές των ανθρώπων.»

«ΣΒΗΣΜΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ» (2011)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 392

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Για μεγάλο διάστημα μετρούσα τα χρόνια με σβησμένα φεγγάρια, ελπίζοντας παράλληλα για το φωτεινό πρόσωπο της ζωής. Οι δικές μου μέρες έλαμψαν όταν γνώρισα την αληθινή αγάπη. Όσα πέρασα στο παρελθόν με έκαναν δυνατή, ανθεκτική στον πόνο. Τον δύσκολο δρόμο δεν τον φοβάμαι. Το σκοτάδι δεν αντέχω, αυτό που με αποπροσανατολίζει από τον προορισμό μου. Και είμαι έτοιμη να κάνω ό,τι χρειαστεί για να φέρω πάλι το φεγγάρι ολόγιομο στον δικό μου ουρανό».

Η ξαφνική εμφάνιση της Μηλίτσας Χαριτίδη σ' ένα μικρό χωριό το Νοέμβρη του 1958 ταραξίζει τα νερά της κλειστής κοινωνίας. Ο Νάκος Παπαχρήστος και ο Μενέλαος Παρίσης, δύο άντρες που τους ενώνει ένα σκοτεινό παρελθόν, την ερωτεύονται παράφορα. Η κοπέλα παίζει μαζί τους, ενώ παράλληλα στρέφεται στη Φιλιώ, την κόρη του Νάκου, και κερδίζει τη συμπάθειά της. Οι δύο γυναίκες εκμυστηρεύονται η μία στην άλλη τα τραγικά γεγονότα που τις σημάδεψαν. Και όταν σταδιακά αποκαλύπτεται η ζωή τους, έρχεται στο φως ένα συγκλονιστικό μυστικό που θα τις ενώσει για πάντα.

Η ιστορία μιας κοπέλας που τόλμησε να αφηγήσει τα σκοτάδια της ζωής της και να κατακτήσει το φως της αλήθειας.»

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στους «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ στον ακόλουθο σύνδεσμο:

http://filoithslogotexnias.blogspot.gr/2014/02/blog-post_3280.html

«ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟΥ» (2010)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 336

Τιμή: 12,96 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Βοστώνη, 1950. Η Μερόπη φτάνει στην άλλη άκρη του κόσμου, αποφασισμένη να μη μιλήσει ποτέ και σε κανέναν για το παρελθόν της. Ο έρωτας, στο πρόσωπο του Μέμου, χτυπά την πόρτα της αλλά εκείνη αρνείται για χρόνια να τον δεχτεί. Τυλιγμένη σε ένα πέπλο μυστηρίου και χωρίς κανένα ενδιαφέρον για τη ζωή επιδίδεται στην κατασκευή κοσμημάτων και φτάνει στο απόγειο της επαγγελματικής επιτυχίας, αποκτώντας φήμη και πλούτη. Τριάντα χρόνια αργότερα επιστρέφει στην Ελλάδα για να συναντήσει δυο παιδιά, τον Αντώνη και τη Μένη, και να εξοφλήσει ένα παλιό χρέος. Ωστόσο, το δάκρυ του κρίνου παραμένει ανεξίτηλο να της θυμίζει τη μέρα που ο ήλιος χάθηκε για πάντα από τη ζωή της. Ο θάνατός της θα φέρει τον Αντώνη και τη Μένη αντιμέτωπους με ένα συγκλονιστικό αίνιγμα. Μέσα από την πένα της Γιώτας Φώτου έρχεται στο φως η τρικυμιώδης ζωή μιας γυναίκας που σημαδεύτηκε από ένα τραγικό παιχνίδι της μοίρας και αγωνίστηκε για να συμφιλιωθεί με τα δικά της λάθη και τα λάθη των άλλων.»

«ΤΑ ΒΙΟΛΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΔΡΑΣ» (2008)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 304

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Η Λίζα έχει κάνει τη ζωή της άνω-κάτω. Ακολουθεί τη φίλη της Μαργαρίτα σ' ένα ορεινό χωριό των Αγράφων ελπίζοντας να βρει την ψυχική της ηρεμία. Εκεί θα βρεθεί αντιμέτωπη μ' ένα τρομερό μυστικό που κρύβουν οι λιγοστοί κάτοικοι του χωριού και θα

αναγκαστεί να πάρει καθοριστικές αποφάσεις. Στα μέσα του 19ου αιώνα η οικογένεια του Θανασούλα, κυνηγημένη, καταλήγει στα Άγραφα, όπου προσπαθεί να στεριώσει, ώσπου ο Κίτσος, μοναδικός γιος της οικογένειας και άριστος δεξιότηχνης του βιολιού, γκρεμίζεται στη χαράδρα. Μαζί του φαίνεται να γκρεμίζονται τα πάντα. Ωστόσο, μια μυστηριώδης παρουσία βιολιών αναλαμβάνει, δια μέσου των δεκαετιών, να δείχνει στους απογόνους της οικογένειας το δρόμο που αρχικά χάραξε ο Θανασούλας. Κι εκείνοι πορεύονται πάνω του, ακόμα κι όταν απαιτούνται θυσίες. Ένα συγκλονιστικό ταξίδι σε δύο διαφορετικούς κόσμους με ίδιο προορισμό αλλά διαφορετικά περάσματα, γεμάτο δυνατούς έρωτες, πάθη και αγώνες, που δείχνει ότι πολλές φορές η ύπαρξη ενός οράματος είναι αναγκαία στη ζωή των ανθρώπων.»